

Día de los Muertos

Nikde jinde se Den zemřelých neslaví tak jedinečným způsobem jako právě v Mexiku. Mísí se zde indiánské kulturní zvyklosti, křesťanská tradice a humorné, až karikaturní pojetí konce pozemského života. Mexický Den zemřelých patří k velmi pestrým a společenským slavnostem. Několik dní s předstihem zaplaví obchody a ulice spousta lebek a kostlivců nejrůznějších tvarů, barev a velikostí. Některé jsou určeny k jídlu – prodávají se velké lebky z cukru, z čokolády nebo v podobě malých lízátek. Jiné kostlivce si můžete obléct jako trička, masky či převleky. Většina Mexičanů v Den zemřelých vystrojí doma oltář, kam umístí několik lebek se jmény členů rodiny, aby ani oni nezapomněli, že jednou opustí tento svět. Na oltář se rovněž připraví i symbolické pohoštění pro již zemřelé členy rodiny ve formě ovoce a zeleniny. Domácí oltář bývá vyzdoben svíčkami a obrázky veselých kostlivců, kteří tančí nebo jezdí na kole. Odpoledne se celé rodiny schází na hřbitovech, kde se svými zemřelými tráví volný čas. Tam si s nimi povídají o uplynulém roce, modlí se za ně, zpívají, a dokonce u jejich hrobu také večeří. Mexičané v den místních „dušiček“ netruchlí, ani nejsou příliš tiší, svátek Dne zemřelých pro ně znamená především čas strávený se svými blízkými.

Indiánský obřadní rituál VOLADORES

Co je to za podivnou zábavu? Jedná se o posvátný rituál Voladores, který byl původně zasvěcen bohu jara. Prastarý mýtus vypráví o časech dlouhého sucha, kdy celý kraj sužoval nedostatek jídla a vody. Ten přiměl pět mladíků k odvážnému činu, pomoci kterého žádali boha Xipe Totec o déšť. Vydali se do lesa, aby našli co možná nejvyšší strom, u něhož strávili celou noc v modlitbách. Druhý den strom pokáceli, zbavili větví a donesli do vesnice. Tam kmen na vhodném místě vztyčili. Nazdobení chmýřím pak vystoupali nahoru a na lanech obtočených kolem kmene se spouštěli dolů, čímž napodobovali let ptáků. Protože bůh jara jejich prosby o déšť vyslyšel, opakovali indiáni tento rituál pravidelně.

A jak rituál Voladores probíhá dnes? Voladoři se oblečou do jasně barevných tradičních kostýmů, vyšplhají na 25–30 metrů vysoký, většinou ocelový stožár, na kterém je pro ně připravena čtvercová konstrukce. Zatímco hlavní Volador hraje na flétnu a bubínek, ostatní čtyři se uvážou za pas k lanu které 13-krát obtočí okolo stožáru. Když jsou připraveni posadí se do čtverce a v jeden okamžik skočí dolů, 13-krát obkrouží stožár až přistanou na zemi.

(Text podle www.cestovatel.cz)

